

være dens Sag at paasee, at der ikke i disse midlertidige Bestemmelser indeholdes Noget, som man anseer for urigtigt. Det er for mit Bedkommende kun Tilfældet med een Bestemmelse, hvorfor jeg dertil har stillet et Ændringsforslag. Jeg troer, at iblandt de mange Spørgsmaal, der ere satte i Bevægelse om, hvad der med Hensyn til den offentlige Sundhedsstilstand med Rette kan fordres af Bygningsvæsenet, er der saa, hvorom Meningerne ere saa lidt deelte som det, at Kjælderleiligheder ikke bør benyttes til Beboelse, og at man vel, tvungen af en saadan Nødvendighed som den, under hvis Tryk vi her befandt os, da vi forhandlede Bygningsloven for Kjøbenhavn, kan beslutte sig til, indtil en vis Grad, at lade Beboelsesleilighederne i Kjælderne vedblive, naar de allerede findes, men at man dog, hvor de ikke findes, bør sørge for, at de ikke med Tiden indsnige sig. Nu er det vist, at i de mindre Kjøbstæder findes de i en meget ringe Grad, og jeg haaber, at det vil gaae med den ærede Forsamling, som jeg har den høitærede Justitsministers Død for, at det vil gaae fra hans Side, at det Forslag ikke vil møde Modstand, at vi, hvor vi have frie Hænder dertil, sørge for, at de ikke blive indførte. Forslaget opløser sig i to Tilfælde, først at nye Huse ikke indrettes paa, at ogsaa Kjælderleilighederne blive beboede, og dernæst, at man ikke indretter Kjældere i ældre Bygninger til Beboelse. Det Sidste vilde naturligvis være endnu fordærveligere end det Første, hvorom det ikke er sjældent, at Kjøbenhavns Gader være sørgelige Vidnesbyrd. Endnu skal jeg nævne, at jeg med Hensyn til Nr. 5 i samme Paragraph har stillet to Ændringsforslag, der kun ere Redactionsforandringer; det er to Punkter, som jeg ikke vilde have fundet egnede til at gjøre Ændringsforslag om, hvis jeg ikke nu engang var kommen til at skrive Ændringsforslag ved denne Lov. Jeg troer, at de fra Redactionens Side ville forsvare sig selv.

Justitsministeren: Mod de saaledes stilledes Ændringsforslag har jeg Intet at erindre.

Bulff: Med Hensyn til, at der i § 1 Nr. 2 staaer, at ingen Etage, som indrettes til Beboelse, maa være under 4 Alens Høide, denne regnet fra Gulv til Loft — skal jeg tillade mig at spørge den høitærede Minister, hvad herved strengt skal forstaaes. Jeg formoder, at Meningen har været, at Høiden skal regnes mellem Gibsloft og Gulv; men da der paa mange Steder bliver bygget med Bjelkeloft uden Gibsloft, saa antager jeg, at det vilde være rigtigere, at der stod „Gibsloft“.

Justitsministeren: Jeg troer ikke, at der let i Praxis vil opstaae nogen Banffelighed i Henseende til denne Bestemmelse i Lovene; den er, som det i Motiverne er yttret, affattet aldeles overeensstemmende med den lignende Lov, som udkom under 19de Marts 1854 for Kjøbenhavn. Jeg antager ogsaa, at denne Bestemmelse maa ligefrem forstaaes saaledes, som den ærede Landssthingsmand meente, nemlig, at de 4 Alen regnes fra Gulv til Gibsloft.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Lehmann til § 1: at Nr. 4 forandres derhen:

„Beboelseskjældere maae ikke anbringes i nye Bygninger, ei heller Kjældere i ældre Bygninger indrettes til Beboelse“
vedtoges eenstemmig med 33 St.

2) Forslag af Samme til samme §:
„At i Nr. 5, efter „fordre“ tilføies: „og tillade“
vedtoges eenstemmig med 36 St.

3) Forslag af Samme til samme §'s Nr. 5:
„At Ordene: „til Udgang for Sprøiter“ udgaae,
vedtoges eenstemmig med 37 St.

4) Udfastets § 1 med de saaledes vedtagne Forandringer saalydende:
Med Hensyn til Bygninger, der opføres i